

ГАЗЕТА ВЫХОДЦІВ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
"LA PATRIE"DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
"DAS VATERLAND"ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫІЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BACKAUSCHYNA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Backauschyna“ („Das Vaterland“),
(13 b) München 19, Schliessfach 69.

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr., 14
Цена: Нямеччына: на год — 14.— м.; 6 м-цаў — 7,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;
ЗША і Канада: на год — 8.— д.; 6 м-цаў — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нум.
мар — 0,20 д. Аргентына і Аўстралія: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.
Бэльгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 20 фр.;
20 фр. Аргентына: 80 пз.; 45 пз.; 25 пз.; 2 пз. Перасыпка лётніцкай поштой
аднаго нумару газеты каштве дадтковка: у ЗША і Канаду — 40 фэн.
граў (10 ам. цэнт.); у Аргентыну — 70 фэн. (17 ам. ц.); у Аўстралію — 90 фэн.
(22 ам. ц.). Падвойныя нумары каштуюць падвойна.

Банковое кошло: Zeitung „Backauschyna“,
Konto Nr. 357-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

№ 10 (396)

Нядзеля, 9 сакавіка 1958 г.

ГОД ВЫДАННЯ 12

Масква імкненца да лёгкага выйгрышу

Справа склікання канфэрэнцыі на найвышэйшай уздоўні на працягу не-калькіх апошніх месяцаў я не сходзіць з парадку дні міжнародных палітыкі. Сплюсніц пытанні, якія б на гэтай канфэрэнцыі хацеў-бы парушыць Савецкі Саюз з аднога боку, а заходніх дзяржав — з другога, найважнейшымі ёй найбольш спуяроочнымі зьяўляюцца наступныя. Амерыка, побач іншых і менш важных пытанняў, хацеала-б, как на парадку дні канфэрэнцыі стаялі пытаны вольнасці краінаў Сярэдня-Усходніх Эўропы і справа задзіночанні Нямеччыны. Саветы-ж наважаны дамагацца на канфэрэнцыі ліквідацыі амэрыканскіх ваеных базаў, у першую чаргу базаў для атамнай вадароднага аружжа на чужых тэрыторыях, а таксама стварэння ў Эўропе бяззатомнага пояса.

Ня треба быць вялікім палітыкам, каб разумець, што амэрыканскія прапазыцыі ў нікім выпадку не могуць быць прынятыя Саветамі, і наадварот, Амерыка напруюна іх згодзіцца. Савецкі Саюз ужо не-калькі разоў катэгарычна асьветчыў, што парушэнне на канфэрэнцыі спраправы дзяржаваў Сярэдня-Усходніх Эўропы было-б умешваннем унутраных справы гэтых дзяржаваў, а пытанніе задзіночанні Нямеччыны павінен развязацца самімі народам, канкрэтна ўрадамі Нямечкай Фэдэральнай Рэспублікі і Нямечкай Дэмакратычнай Рэспублікі.

Амерыка, высуваючы два гэтыя пытанні, правильна ўважае, што якраз яны зьяўляюцца галоўнай прычинай завойстраванага міжнароднага напружання ды што якраз без развязання гэтых пытанняў нельга дасягнучь жаданага адпружання. Савецкі аргумент, што парушэнне на канфэрэнцыі спраправы краін Сярэдня-Усходніх Эўропы было-б умешваннем у іхніх нутраных справы, выгладае камічна, калі ўзьмі на ўвагу найбольш грубы ю нахабны факт таго, ўмешвання, якое практикуюцца ўсцяжк Саветамі ў гэтых краінах узлучна да збройнага здушэння вугорскага паўстання. Савецкія дамаганы, каб справа задзіночанні Нямеччыны была вырашаная самымі нямечкімі народамі за пасядніцтвам двух нямечкіх урадаў, разыялася-б скамунізаванню ўсім Нямеччынам, якія ўзялі ў свой час зьяўляю Молатаў. Калі-б Саветы згадзіліся, каб на тэрыторыі Усходніх Нямеччын і сатэлітных краін Сярэдня-Усходніх Эўропы былі праведзеныя запраўды свабодныя выбары пад міжнароднай кантролём, дык гэтым самым яны страйблі-раз назаўсёды гэтых краін. Гэта Масква вельмі добра разумее ѹ таму ніколі на гэта ня згодзіца.

Калі-ж ходзіць пра савецкія прапазыцыі, робленыя Захаду, дык яны ў тай-жэ мэры зьяўляюцца немагчымымі для Амерыкі. Сінія наявілікі гарантыйнай міру зьяўляюцца якраз амэрыканскія ваенныя базы, якія густым поясам акружана Савецкі Саюз. Калі-б на гэтыя базы, дык Саветы ўжо даўно малі-б напасці на Захадзе Эўропы ці іншыя прылеглыя да іх краіны ў тым самым выбух новай светавай вайны стаўся-б інчукільным. Факт існавання гэтых базаў і заўсёды гатовых да акцыі бамбазаў з атамнай вадароднымі бомбамі паўстрымоўвае Саветы перад агрэсівам. Саветы вельмі добра разумеюць, што ні Амерыка, ні Захад налагуць на маюць ніякіх агрэсіўных намеру і ніколі першымі вайны не пачнучуць. Калі-ж, якія глядзяць на гэта, амэрыканскія базы гэтак назойліва дэ-нэрвуюць Савецкі Саюз, гэта азначае, што апошнія на супраць быў-бы напасці на суседніх з ім краінам.

Немагчымым да прыняція для Амерыкі і праекта бяззатомнага пояса, які сфармульвалі ў г. з. пляне Рапацкага я змадыфікаваны ў пазнейшых вы-

вказаваннях савецкіх правадыроў. Тымчасам на гэдзячы на ўсе аргументы, прамаўляючыя супраць канфэрэнцыі, усе сымптомы гаворяць за тым, што гэтая канфэрэнцыя раней ці пазней ўсё-ж адбудзеца. Праўда, калі-б ўсё залежыла ад Амерыкі, дык гэтая канфэрэнцыя паводле ўсёй праўдападобнасці збораў. Адмова Захаду ад гэтага апошніх збораў на тэрыторыі, якай адмякоўвае абодвы праціўныя блёкі, а згоды на тэрыторыі, на якіх зборы, а ўрады гэтых краін — з грамадскай апініяй слыгто насельніцтва. У збороў стварала-б Саветамагчымасць дакананыя агрэсіі супраць Захадніх Эўропы. Такім чынам згоды на пляне Рапацкага была-б вялікай палітычнай і стратэгічнай стратыгіяй для Захаду, тады калі для Масквы была-б яна лёгкім і чистым выйгрышам. Усходнія Нямеччыны ў краіні Сярэдня-Усходніх Эўропы, якія ўйшлі-б на бяззатомнага пояса, засталіся-б і надалей у такой-же меры залежнімі ад Савецкага Саюзу, які дагэтуль, бо на іхнай тэрыторыі ўсё-ж на заставаліся-б савецкія канвэнцыяльныя збройныя сілы. А як ведаем, колъксы-тэхнікі гэтых сілаў там вялізарная.

Ужо толькі вышэй прыведзеныя аргументы, здавалася-б, мусілі-б дастатковыя прамаўліць за тым, што праектаваны Саветамі канфэрэнцыя на найвышэйшай уздоўні не адбудзеца. Такое прыпушчэнне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўшчынне зьяўлялася-б тым больш праўдападобным у сувязі з тым, што Амерыка неаднаразова становіча асьветчыла, што яна толькі ў тым выпадку засталіся-б на такую канфэрэнцыю, калі згары будзе ведама, што прывядзе яна да пазытыўных вынікаў, а ня станеца толькі трывані для савецкага працтаванія, якія былі многія дасягненія канфэрэнцыі, ўлучна з Жэнэўскай канфэрэнцыяй у 1955 годзе. Ды ў сама простираўш

Значэнне „Disengagement”-у

Ад Рэдакцыі. У працягу апошніх ме-
сяцаў вельмі — навет гарачкава — уз-
расла дыпламатычная актыўнасць па-
між падкамуністычным Усходам і кра-
інамі вольнага сьвету. Адзін за адным
зъўяўляючыя «звароты», «пляны», сы-
плюща прапановы ю контрапранапоны
— усе, быццам-бы, з этай выклікаць
міжнароднае адпружаньне. Ініцыятарам
этай дыпламатычнай атакі быў, як ве-
дама, Савецкі Саюз, які, даречы, і зъў-
ляеца галоўным віноўнікам цяпераш-
няга напружаньня. Якія ягоныя запра-
дыны мэты цяпер? Што хаваеца за
ягонымі пропановамі? Калі ён запра-
ды жадае цяпер міжнароднага адпру-
жаньня, дык якой цаной? На гэтых пы-
таннях мусіць спыніцца кожны цвя-
розы чалавек.

Ніжэй зъышчаем артыкул ведамага амэрыканскага журналістага Сульзбер-
гера, стаўшага супрадаўніком газеты «Нью
Ёрк Таймс». Сульзбергер закраинае адну
з шмат дыскутаваных пропановай каму-
ністычнага блёку — г. зв. плян Ра-
пацкага — і аўтэктурна раскрывае ей-
ную сутнасць ды пазнейшыя вынікі для
вольнага сьвету. Уважаючы гэты артыкул
цікавым і вартым увагі, усё-ж
із свайго боку лічым аптымізм аўтара
неапраданым, калі ён піша аб магчы-
масці асягнення дзейнага пададнен-
ня із СССР.

*

У Эўропе апошнім часам сталася мі-
стычныя слова «Disengagement». У шы-
рокім значэнні яно азначае зъмен-
шанье напружаньня між Усходам і
Захадам шляхам вайсковай інштрумента-
цыі зон ў цэнтры кантынэнту. Гэта, як
шмат хто думае, зъменышла-б небясь-
пеку атамнай вайны паміж Савецкім
Саюзам і Задзіночнымі Штатамі.

Паводле гэтага тэорыі, шансы міру на
съвеце ўзраслі-б пры дапамозе наступ-
най працэдуры: збройныя сілы, разъме-
шаныя ў Захадній Нямеччыне, з адна-
го боку, і ў Усходній Нямеччыне, Поль-
шчы й Чэхаславаччыне, з другога —
павінны быць пазбуйлены атамнай зброю.
Эвентуальна чужыя збройныя сілы —
перадусім Задзіночных Штатаў і
Савецкага Саюзу — былі-б эвакуаваныя
з гэтага інштрумента. Зоны.

У мінульым, розных пропановы былі
высоўянаны людзімі самых розных па-
літычных поглядаў. Тры гады таму,
Ідэн гарварыў даволі неакрэслена ў гэ-
тым кірунку. На гэту тэму разважае
Сэр Джон Слесэр, пэнсіянаваны бры-
танскі маршал паветраных сілаў. Тое-ж
робяць лідар ангельскай партыі лейб-
рыстых Гэйцкэл і адзін з экспарту ў замежнай
палацкі гтас-ж партыі Плі. Дэйрдже Кэнан выклікаў вялікую заці-
каўленасць, закрнушыў гтас пытаньнем
у сваім цыклі лекцыяў у Бі-Бі-Сі.
А гэтак званы плян Рапацкага — поль-
скага міністра замежных спраў —
справакаваў жывых каментары.

Гэтая дыскусія — зъява здаровая. Яна
паказвае на імкненіе шукакі новых
шляхоў да адпружаньня. Але ці «Disen-
gagement» запрауды зъўляеца ўнівер-
салным лекам? Не. Плян Рапацкага —
гэта нічога больш, як сёрыя вытрымак

з прамовы ў Арганізацыі Задзіночных
Нацыяў, прэсавых інтар'ю ды прыват-
ных гутарак з дыпламатамі. Да гэтага
часу ніякі неавтаграф, распраца-
нага праекту.

МЭТА ПАЛЯКАЎ

Паліякі маюць у гэтым выпадку дзве
палітычныя мэты. Як і кожны, яны же-
даюцца зъменышыць небясьпеку вайны ды
спрычыніца да разбрэанія. Яны так-
сама спадзяюцца спрычыніца да кан-
чатковага зънікнення савецкіх зброй-
ных сілаў ў Усходній Нямеччыне й
Польшчы. Ніводзін Паліяк ія можа чуць
ца запрауды незалежным, будучы ў ра-
сейскіх ваенных абцугох.

Таму плян Рапацкага — гэта лягічны
польскі падыход. Але што бачыць у ім
савецкі ўрад? Перадусім, што, паводле
яго, супадае ў гэтым пляне з абвешча-
ніем Хрушчовам намерам захаваць ідэя-
лагічны статус кво Эўропы?

Адказ відавочны. У краёх-сатэлітах
Масквы пакінула моцныя аддзелы бя-
сипекі. Таму яна гатовая гуляць на да-
статкова высокія стаўкі, спадзяючыся
ўтрымаль там рэжым, які яна падтры-
мовіа. У выпадку непрадбачаных вы-
буху — як, прыкладам, вугорскае пау-
станніе — Крэмль перакананы, што ён
зайсціе здолеет паслаць «пажарныя ка-
манды» із СССР.

На якія стаўкі мог-бы згадзіцца са-
вецкі ўрад, каб уступіць у гульню? Най-
больш пажаданым былі-б пададненне
аддзягніцца чужыя збройныя сілы з абе-
дзівых частак Нямеччыны, з Польшчы,
Чэхаславаччыны і, магчыма, Вугоршчы-
ны. Гэта азначала-б высадзіць з Нямечкай
Фэдеральнай Рэспублікі збройных сілаў
саюзінкай.

Шмат Немцаў, усе Паліякі, Чэхі й Ву-
горцы зъўляюцца вялікімі прыхільні-
камі такое эвакуацыі, таксама шмат Ан-
гельцаў, Французаў і навет некаторыя
Амэрыканцы, што хацелі-б зредукаваць
выдаткі на абарону. Але якія-б былі на-
ступствы такога кроку?

Савецкі ўрад аддзягніцца свае зброй-
ныя сілы назад у СССР, Ангельцы — у
Ангельшчыну, Французы — у Францыю.
Але для амэрыканскіх збройных сілаў
у Нямеччыне, для іхнага шматліка аба-
сталівання, у Эўропе праста не знай-
шлося-б месца. Амэрыканцы мусілі-
аддзягніцца свае сілы назад у Паўночную
Амэрыку.

Майстры на ўсе руки

(Заканчэнне з 1-ай бачыны)

Прышламінаюцца й ранейшыя часы,
часы нямецкай акупациі Беларусі ў часе
апошніх вайны. Хіба-ж не забыліс гэ-
тага і некаторыя НТС-аўцы, што «дзея-
лі» тады на Беларусі?

Цяпер-жа, калі прыслушацца да гола-
су НТС-аўцаў, дык можна менш ура-
жаны, што развал СССР — гэта спра-
ва навет не гадоў, а праста месяцаў. Па-
верыць ім, дык выглядае, што прынамся
палаца крэмлёўскіх кіраўнікоў на чале
з Хрушчовам — таксама належала да
НТС ды чакаюць толькі сыгналу «га-

лоўнага штабу», каб ськінуць камуні-
стычную ўладу. А далей вывад напраш-
ваеца сам: Захад не патрабуе збройца
і не патрабуе ўмешвца ў «нутраны»
расейскай справы: дайдзе волю НТС і
заштутра — ў СССР рэвалюцыя, а пасля-
заштутра — Масква дэмакратычнае ягнят-
ка.

На чый гэта млын вада — хіба няма
патрэбы гарварыць. Навет самі больш са-
лідныя Расейцы нараз ужо каментавалі
гэты НТС-аўскі «стратэгічны» плян.
Між іншым ува ўспомненім на па-

чатку польскім месячніку «Культура»

паведамленыне Рэдакцыі аб новай дзе-
лянцы дзейнісці НТС па лініі пэўнада.

«По просту» загалоўлене вымоўным

словам «Перасыцярогі». Рэдакцыя «Куль-
туры» падчырквает, што «выданы ў Ня-
меччыне нумар «По просту» ёсьць на

дзіцячым узроўні», ды што ягоны «рэ-
дактары маюць слабае ўяўленне аб ха-
рактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы».

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

мэтадах, чаго нельга сказаць аб нека-
торых заходніх дзейніках, якія стара-
юцца бачыць у НТС нейкую ўжоўную

рэдактары дыскусіі, ведзеных у Поль-
шчы.

Увесе зъвест «Перасыцярогі» дае пад-
ставы меркаваць, што Рэдакцыя часапі-
су вельмі добра разъбраецца ў характе-
ры саме арганізацыі НТС ды ёйных

Незабыў наму „Магнаты”

Tempus fugit — час ляціць... Гартаю старыя, пажоўклья ўжо — так хутка! балоны гадавіка «Бацькаўшчыны» з 1953 годзе. I рантам загалоўкі: «Памяці Міколы Равенскага»... «Замоўка Ліра»...

«... Маленькі копчыкі зямлі, а на ім вялізарны бел-чырвона-белы курган вянкою і кветак ад сваіх і чужінцаў. Пасля, ад валаўнага скліпення чужога неба адбіваючыя стройныя тоны песьні: 'Свілі парад курганам, героя!...'»

Так, Tempus fugit — гэта было ўжо п'ять гадоў таму. 9 сакавік 1953 году скончыў свой жыццёўшы шлях кампазітара, хормайстара і тэарэтыка музыкі Мікола Равенскі. Бэльгійская зямля прыняла ягонаю зямнымі рэшткі. Гасцініца зямлі — але ўсё-ж чужая...

Перада мною ляжыць пары пачеркіх, таксама пажоўкльых, лістоў паперы, за-поўненых роўним, ледзь не празмерна акуратным, пісьмом. Рука, што пісала іх, была яшчэ моцнай, п'ёнай. Адзін з гэ-тых лістоў — гэта ўласнаручны жыцьцяпіс кампазытара, напісаны ім ўжо ў Бельгіі. Кароткі, ляканічны.

«Равенскі Мікалай, нарадзіўся 5. XII. 1886 году ў вёсцы Засульле былое Менскае губерні... Атрымаў вышэйшую музычную асвету ў Маскоўскай Кансэрваторыі... Ад 1926 году вяду тэарэтычных дысцыплін ў Беларускім Музычным Тэхнікуме, а ад 1931 году — у но-вазаснаванай Беларускай Кансэрваторыі выкладаю гармонію, інструментоўку і спэцыяльнае сольфеджыё. У 1928 годзе пішу беларускую опэру «Браніслава» на лібрэту Уладзімера Дубоўкі. Беларуское Дзяржаўнае Выдавецтва выдала шэраг харавых і вакальна-салёвых твораў, а таксама фартэпіянную сюіту. Да няўда-ных належадзіць...»

І гэтак далей. Але што скажуць гэтыя радкі неизнамленаму? Мала, вельмі ма-ла. Але тыл, што яго зналі бліжэй, ве-даюць, што ў гэтых радкох вялікі змест. Найчасцей трагічны, і заўсёды величны.

Нялгёкі было Міколу Равенскому — сыну беларускай вёскі — прабіць себе шлях у жыцьцё. Але ўжо ад дзяцінства яго падтваліла адно — музыка. Малым хлапчуком ён съпявав ужо ў царкоўным хоры. Яго заўважылі, прынялі ў архи-ярскі хор у Менску. Зь неадлучным ад яго тумарам любіў расказваць наш дара-гі сябра (як-же інакші можна назваць яго, хоце быў ён за нас настолькі ста-райшы!?) аб розных эпізодах з таго пэ-рэяду ягонаю жыцьця.

Кожную нагоду, якая надарвалася, ён выкарыстоўваў, каб папоўніць свае музычныя веды (агульную сіроднюю ась-вету ён закончыў у 1906 годзе), пакуль не дамогся свайго — пакуль, на глядзя-чи на ўсе першыя і нявыгоды, ён не ўкаранаў іх дыплёмам кансэрваторыі.

Зусім маладым ён закахаўся ў бе-ларускую песьню, у беларускі песенны фальклёр. Яму, фактычна, прысыцьці ён сваё працавае жыцьцё — зъбираючы яго, памастыроўку, дасканала апрацоў-ваючуць ці будуючу на ім свае собскія творы. У дасылі навядзенай ягонаю крэж. Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

... Сонца на заходзе. Разгар лета, жніво.

Малады Равенскі выйшаў за вёску,

любуючыся родным иму летам, перад-

вячарчнай цішынай, мэлёўнай нязяжыхат-

ящэ ніваў. Прысёў на вялізарным

скрыжаваны.

«Пакліка» ГПУ—НКВД;

на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Чысты, зычны голас жыўнае ме ўзынёс пратэст супраць другой, тага-десны пакаціўся па нівах. Спачатку яго часнай, як «видобра-наздайнага», нясынна сачыла і няраз камені, што ўрос на скрыжаваны «пакліка» ГПУ—НКВД; на сказана-

Бакол быў відны группкі жнеяў, што там аб «Ліпнёвым марышы» на слова Ду-ўвіхаліся на сваіх загонах. I вось рап-боўкі, у якім, пад прыкрыцьцем адзінам выпадку, што на съцёрых з ягонай паміці да канца ягоных дзён.

Зь беларускага жыцьця

У беларускай налёні ў Кліўлендзе (ЗША)

1-га лютага г. г. Царкоўны камітэт БАПЦ, Цудатворнага Абраза Жыровіцкага Божае Маці, у Кліўлендзе ладзіў вечарынку, даход з чаго прызначаны на будову Царквы. Грава аркестра «Палесьсе». Вечар прайшоў вельмі прыемна, весела, таксама было шмат моладзі іншых нацыянальнасцей.

*

22-га лютага г. г. адбылася вечарынка БАЗА. Прывожа грава аркестра «Палесьсе», а таксама падмасавала аркестру сяброўку Іра Каліда сваім прыгожым съплем. Падчас танціў была наладжана лятарэя. Эта была апошняя вечарынка перад вялікодным постам. Яшчэ доўга чакаць да наступнай.

*

23-га лютага старшынямі Інтэрнацыйнальнага Інстытуту й прэзыдэнтамі адбыўся

Танцевальная группа моладзі Кліўленду перад выступам на інтэрнацыйнальным фэстывалі

чарговы фэстываль, у якім брала ўдзел 24 нацыянальнасці. У гэтым фэстывалі ўзяў удзел і наш Аддзел БАЗА. Паколькі быў абмежаваны час кожнага выступу да пяці хвілін, то хор моладзі пад кіраўніцтвам сп. К. Кіслага змог праспляваць адну песню «Халімон», а танцевальная группа моладзі праспакала беларускі народны танец «Лявоніху». Хор быў у побунным складзе і пад добрым кіраўніцтвам, таму папісаўся вельмі добра. Таксама «Лявоніхі» заняла першое месца ў цэлым фэстывалі; аб гэтым съветчылі бурныя волескі і шумліваў ўзварушэнне гледачоў, чаго на было паслья іншых выступаў, ды прызначаныя арганізатарам фэстывалю й іншых нацыянальнасцяў. Беларусам паспрыяла тое, што тут выступалі пераважна аматарскія гурткі з павольнімі танцамі, дзе паўтараліся тыя самыя фігуры па некалькі разоў, а таму лёгка было спаборніць. Выступы некаторых груп зусім рознічіліся ад ёўрапейскіх танцоў, прыкладам: амэрыканскіх Індываінаў, Гавайцаў, Японцаў і інш.

Кіраўнік фэстывалю дойга гаварыў пра Беларусь, інфармуючы прысутных. Цэлая праграмма была сфіксаваная каліровым фільмам, таму ўдзел Беларусаў зрабіў вялікую пропаганду для нашаі справы. Беларуское народнае мастацтва заняло пачаснае месца між усіх народаў.

*

1-га сакавіка ў беларускім доме адбылася зборка спартоўцаў, на якой агаварылі шмат спраўаў звязаных із спортом. Скарбнік і скратор сп. К. Калаша ў спартовы кіраўнік сябра Т. Пагу

10 год таму «Бацькаўшчына» пісала:

* ... Ніколі на можа ўважацца за апазыцыю, за партнера нацыянальнага адзінства наагул якай-небудзь групу хоць-бы сабе ў біялагічна пайчысцейшых Беларусаў, калі толькі ў сваіх тэорыях асабліва ў практицы яна будзе выходитці з запярочванняў ці падкопанняў нацыянальна-незалежніцкіх асноваў нашага руху.

* ... 29. 2. 1948 г. адбыўся ў лягеры Віндыши бергердорфе другі з'езд «Задзіночаныя Беларускіх Ветэранаў». Зъехалася 32 дэлегаты і шмат гасцей ад шасціх аддзелau З. Б. В.

№ 7 (10), 7 сакавіка 1948 г.

Ягайдзік і акт рэвізійнае камісіі прачытаў сп. А. Каханоўскі. Из справа здачаў выявілася, што Камітэт зрабіў вельмі шмат і прыход знаходзіцца ў добраі сэтуацыі. У сувязі з куплюю Царквойнага Дому й пляну пад Царкву, каса мела вялікія грошавыя абароты: прыбылкі — 18 479.03 дал., выдаткі — 17 379.06 дал., сальдо — 1 099.97 дал.

Сход аднагалосна прызнаў абсалютрыюм з падзякай ўступаючаму Камітету. У новы Камітэт былі выбраны наступныя сп. сп.: М. Гумен — старшыня, В. Сычонак — заступнік, П. Дварэцкі — скратор, М. Ягаўдзік — скарбнік, К. Каваленка ў сп. сп. К. Чэрнік — сябры Камітету. За царквойнага старасту выбраў сп. сп. М. Страпка. У рэвізійную камісію ўвайшли наступныя сп. сп.: А. Каханоўскі, Ул. Літвінка й Ю. Каліда. На адміністрацыйную дому былі выбраны сп. сп.: К. Калоша, С. Карніловіч і А. Строчынскі. Прывілі бюджет на наступны год. Па-колькі сход зацягнуўся, шмат спраўаў адлажылі на наступны сход.

Ул. Д.

РАДЫЯПЕРАДАЧЫ КАНАДЫ З НАГОДЫ 25-ГА САКАВІКА

З нагоды 40-ой гадавіны Акту 25-га Сакавіка адбудуцца наступныя радыя-прарадачы ў Канадзе:

CiBiCi (трансканадыйская сетка) — праграма беларускіх песьні і канцэртаў пад кіраўніцтвам Раманава з Таронта будзе ў пяцініцу 21-га сакавіка ат 9-ай. Слухаць можна ў цэлай Канадзе.

У Садбуры — станцыя СГНО, 900 — у нядзелю 30 сакавіка ад гадз. 4.00 да 4.30 папаўдні. У праграме беларускія песьні і каментары ў ангельскай мове, звязаныя з Днём Незалежнасці.

У Лёндане — праграма станцыі ОГО, 680 у Ст. Томас. У перадачу ўвядзены беларускія песьні і каментары, звязаныя з Днём Незалежнасці. Слухаць будзе 24 сакавіка між гадз. 7-ай і 7.30 вечарам.

ГАДАВЫ СХОД ПАРАХВІ СВ. КІРЫЛЫ ТУРАЎСКАГА ў ТАРОНТА

У нядзелю 2-га сакавіка сёлета адбыўся гадавы сход парахві св. Кірылы Тураўскага ў Таронта ў сэвітліцы Беларускага Сходу. Сходам кіраваў сп. М. Грынук. Уступаючым Парахвільнай

Радзе было прызнанае абсалютрыюм із падзякай і выбраная новая Парахвільная Рада ў складзе: mgr. А. Грыцук — старшыня, М. Ганько — сакратор, Я. Б. — скарбнік, сп. сп. Н. Баўтара — сацыяльны рэфэрэнт і сп. Т. Курбат — царкоўны стараста.

На сходзе выяўлена, што Грашовы абарот царкоўнай касы ў мінулым годзе быў 9 199 доляроў, чаго болей плаваны было прыходы. На куплю царквы сабраны ўжо ўзыши 3 000 доляраў.

Пасля ўсебаковага абмеркавання быў прыняты праект умоўы з Згуртавання Беларусаў Канады ад 1952 году і шчырвым беларускім патрыётам, Задзіёўдзіў актыўны ўздел у беларускі грамадзкі працоўны, а фінансава памагаў беларускім прамадзкім і рэлігійным арганізацыям. У васобе с. п. пам. Хвёдар Шульга Шульга Беларусу страйглі выдатнага куродзіча.

Памерлы быў сабрам Згуртавання Беларусаў Канады ад 1952 году і шчырвым беларускім патрыётам, Задзіёўдзіў актыўны ўздел у беларускі грамадзкі працоўны, а фінансава памагаў беларускім прамадзкім і рэлігійным арганізацыям. У васобе с. п. пам. Хвёдар Шульга Шульга Беларусу страйглі выдатнага куродзіча.

М. К-р

Папраўка

З прычыны недагляду было пададзена ў вапошнія мае карэстандэнцыі, што старшыня Касы Саампомачы ў Таронце ёсць сп. сп. А. Грыцук. Эта не адказвае прафілю. Старшыня Касы Саампомачы быў выбраны сп. сп. В. К.

М. К-р

Незабыўнаму

(Заканчэнне з 3-й бач.)

фонныя кружалкі, якія, пры кожнай сэвіточнай нагодзе дыў без нагоды, гучыць ціпер на цэлым вольным съвеце, — у дамах Беларусаў і чужылцаў, у рады. У цягніку падарозе з Бруксэлі мы сядзімі разам. — Ведаце, — звязаўніцца да мяне кампазытар, — я мушу напісаць яшчэ (гэта «яшчэ» было ўжо так шматзначным...) — абавязкава мушу напісаць музыку нацыянальнага гімну для Вольнай, Незалежнай Беларусі. Знаеце — рэальсту, вельичну!

Не пасльепу...

У гэтым годзе на ягонай магіле стане помінкі, годны яго. На помінку будзе высечана ліра, звязтава з васількоў... Але — як добра напісаць п'яць гадоў таму сябра й калега Равенскага, кампазытар Карповіч — найлепшы помінкі, найлепшы вянок яму — ягонай песьні.

НАШЫЯ ПРАДСТАУНІЦТВЫ

АНГЕЛЬШЧЫНА:

Mr. Aleksander Laszuk, 97 Moore Park Rd, London, S. W. 6.

АРГЕНТИНА:

Asociacion Bielorusa en la Argentina, Calle Coronel Sayos 2877, Valentín Alsina, p-cia Buenos Aires.

АУСТРАЛІЯ:

Mr. A. Vasilenko, 39 Edwin St. Croydon, N. S. W.
Mr. A. Moroz, 109 Morrison Rd, Midland Junction, Western Australia.
Mr. M. Palashuk, 14 Steel St., Spotswood-Melbourne, Vic.

БРАЗІЛІЯ:

C. Cimafejev, Prasa 76, Tiradentes, Curitiba — Paraná.

ЗАДЗІНОЧАНЫЯ ШТАТЫ:

Mr. L. Bielenis, 2042 W. St. Paul Ave, Chicago 47, Illinois.
Mr. B. Danilovich, 303 Howard St., New Brunswick, N. J.
Mr. Ul. Duniec, 814 Brayton Ave. Cleveland 13, Ohio.

КАНАДА:

Mrs. N. Akula, 57 Riverdale Ave. Toronto, Ont.

НОВАЯ ЗЕЛАНДЫЯ:

Mr. Marian Karaniewski, 88 Hercules Drayve, Roxburg — Hydro.

ФРАНЦЫЯ:

Mr. V. Mickievic, 47, Bd de Bezons Sartrouville (S. et O.).
Mr. M. W. Kastelan, 2, Rue Galvani Roubaix (Nord).

Беларускі тыднік палітыкі, культуры і грамадзкага жыцьця

Выдавец: Уладзімер Бортнік

РЭДАГУЕ КАЛЕГІЯ

Артыкулы, падпісаныя прозвішчамі або ініцыяламі аўтара, не засыльныя вырашальнікамі аўтараў. Незамоўленыя публікацыі назад не зварочваюцца. Рэдакцыя адказвае на лісты толькі пасылкамі да ладзінчыні паштовага маркі або тэлекрафнага паштовага купону.

Ст. Станкевіч